Το εξόριστο βρέφος (Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος, Αγ. Νικόδημος Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Δεκεμβρίου, 2015

Στις **26 Δεκεμβρίου** εορτάζεται η **Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου** (τιμούμε δηλ. το πρόσωπό της καθώς συνέβαλε στο Μυστήριο της Θείας Οικονομίας) και **η Φυγή στην Αίγυπτο**.

"*Αναχωρησάντων δε αυτών ιδού άγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' όναρ τω Ιωσήφ λέγων: εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε εις Αίγυπτον και ίσθι εκεί έως αν είπω σοι. Μέλλει γαρ Ηρώδης ζητείν το παιδίον του απολέσαι αυτό. 14 Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού νυκτός και ανεχώρησεν εις Αίγυπτον, 15 και ην εκεί έως της τελευτής Ηρώδου, ίνα πληρωθή το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου λέγοντος. Εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον υιόν μου*". (Ματθαίον Β' 13-18)

Ερμηνεία: Όταν λοιπόν αυτοί αναχώρησαν, ιδού, άγγελος ΚΥΡΙΟΥ φάνηκε κατά το όνειρο στον Ιωσήφ, λέγοντας: «Σήκω, παράλαβε το παιδί και τη μητέρα του και φεύγε για την Αίγυπτο· και να είσαι εκεί ωσότου σου πω. Γιατί μέλλει ο Ηρώδης να ζητά το παιδί, για να το σκοτώσει». Εκείνος αφού σηκώθηκε, παράλαβε νύχτα το παιδί και τη μητέρα του και αναχώρησε για την Αίγυπτο. Και ήταν εκεί ως το θάνατο του Ηρώδη – για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον ΚΥΡΙΟ μέσω του προφήτη, όταν έλεγε: Από την Αίγυπτο κάλεσα τον Υιό μου.

Πολλές φορές οι άνθρωποι, που αγωνίζονται να τηρούν το θέλημα του Θεού, απορούν γιατί συναντούν όλο «**αναποδιές**» και «**ατυχίες**». Και μάλιστα τη στιγμή, που οι θρησκευτικά αδιάφοροι δεν αντιμετωπίζουν κανένα πρόβλημα και καμιά δοκιμασία.

Ο **Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος** μιλώντας για τη **φυγή του Νεογέννητου Χριστού στην Αίγυπτο**, απαντάει με σαφήνεια και χωρίς περιστροφές:

Από την αρχή, λέγει, του πνευματικού αγώνα πρέπει να περιμένουμε **πειρασμούς** και **δοκιμασίες**.

Βλέπεις, ότι αυτό γίνεται και στον Χριστό, ενώ ακόμη είναι στα σπάργανα; Μόλις γεννήθηκε, ξεσηκώθηκε εναντίον του ο Ηρώδης. Ακολουθεί η φυγή στην Αίγυπτο. Εξορία σε χώρα βαρβαρική.

Ακούγοντας τα αυτά, πρόσεξε. Μην ταραχθείς, όταν σε βρίσκουν αθεράπευτες συμφορές και αμέτρητοι κίνδυνοι! Και κυρίως πρόσεξε. **Μην ειπείς**: «Γιατί μου συμβαίνουν αυτά; Εγώ, αφού τηρώ τις εντολές του Θεού, έπρεπε να στεφανωθώ και να ανακηρυχθώ νικητής! Να αποκτήσω όνομα και δόξα!»

Μη σκέφτεσαι έτσι. Αντίθετα να τα δέχεσαι όλα με γενναιότητα.

Πνευματική ζωή χωρίς πειρασμούς δεν γίνεται.

Να έχεις απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό. Τέτοια εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού είχε και ο Δίκαιος Ιωσήφ. Του εμφανίζεται ο Άγγελος και του λέγει: «Πάρε το Παιδί και τη Μητέρα Του και πηγαίνετε στην Αίγυπτο.»

Δεν σκανδαλίσθηκε· όταν άκουσε αυτά ο Ιωσήφ. Ούτε είπε στον Άγγελο: «Τι μπερδεμένα πράγματα μου λες; Εσύ δεν μου έλεγες προηγουμένως, ότι Αυτός θα σώσει τον λαό Του; Τώρα λοιπόν, ούτε τον Εαυτό Του δεν μπορεί να σώσει;! Άλλα μου υποσχέθηκες και άλλα γίνονται στην πραγματικότητα;»

Δεν μίλησε έτσι ο Ιωσήφ. Τίποτε από αυτά δεν είπε. Είχε απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό. Ούτε για τον χρόνο επιστροφής από την Αίγυπτο δεν δείχνει περιέργεια τη στιγμή μάλιστα που ο Άγγελος μίλησε πολύ αόριστα για επιστροφή.

Πιστεύει, υπακούει και υπομένει με χαρά όλους τους πειρασμούς.

***

Να, λοιπόν! **Ο αληθινός μαθητής του Χριστού δεν ξαφνιάζεται, όταν του βρίσκουν θλίψεις και δοκιμασίες. Αλλά παίρνει θάρρος**· γιατί ενθυμείται, ότι Αυτός που για μας έγινε Νήπιο, από την πρώτη στιγμή της επιγείου ζωής Του αντιμετώπισε διωγμούς και ταλαιπωρίες.

(περιοδικό "Ο Άγιος Λάζαρος", έκδ. Ι.Ν. Αγ. Λαζάρου Λάρνακος, Δεκέμβριος 2011)

Ο **Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης** σημειώνει και τα εξής για την **Φυγή του Ιησού**: «*Σημειούμεν δε ενταύθα τα χαριέστατα και αξιοσημείωτα ταύτα. Δηλαδή ότι ο Κύριος φεύγωντας εις την Αίγυπτον, όχι μόνον τα είδωλα εκείνης συνέτριψε, αλλά και* ***τα φυτά έκαμε να τον προσκυνήσουν***».

Γράφει γαρ ο Σωζόμενος εις το πέμπτον βιβλίον της Εκκλησιαστικής Ιστορίας, εν κεφαλαίω εικοστώ, ότι ο Χριστός φεύγωντας εις την Αίγυπτον διά τον φόβον του

Ηρώδου, όταν έφθασεν εις την πόρταν Ερμουπόλεως της Θηβαΐδος, μία περσική μηλέα, ήτοι ροδακινέα, έκλινεν έως κάτω την κορυφήν της και επροσκύνησεν αυτόν. Επειδή γαρ το φυτόν αυτό διά το μεγαλείον και κάλλος του επροσκυνείτο και ελατρεύετο από τους κατοίκους της πόλεως, διά τούτο ο εις το φυτόν αυτό κατοικών δαίμων, αισθανόμενος την παρουσίαν του Κυρίου, εφοβήθη και έφυγε. Φεύγοντος δε του δαίμονος, έμεινε το φυτόν αυτό ιατρείας πολλάς εργαζόμενον, εάν μόνον έγγιζεν εις τους ασθενείς, φύλλον, ή φλούδα, ή κομμάτι από αυτό. Και τούτου μάρτυρες είναι και Παλαιστινοί και Αιγύπτιοι.

Γράφει δε ο Βουρχάριος εν τη περιγραφή της Ιερουσαλήμ, ότι αναμέσον της Ηλιουπόλεως και της Βαβυλώνος, της αιγυπτιακής δηλαδή, ευρίσκεται κήπος του βαλσάμου ωραιότατος, όστις ποτίζεται από μίαν βρύσιν μικράν, εις την οποίαν άδεται λόγος, ότι η Θεοτόκος έπλυνε τα σπάργανα του Χριστού, όταν έφευγε διά τον φόβον του Ηρώδου. Κοντά δε εις την βρύσιν ταύτην είναι και μία πέτρα, επάνω εις την οποίαν ήπλωσε τα σπάργανα του Χριστού η Θεομήτωρ διά να ξηρανθούν. Τον δε τόπον εκείνον έχουσιν εις πολλήν ευλάβειαν, τόσον οι Χριστιανοί, όσον και οι Σαρακηνοί.
Προσθέττει δε και Αντώνιος ο Μάρτυς εν τη των Ιεροσολύμων περιόδω, ότι περνώντας ο Κύριος εις τον κάμπον του εν Αιγύπτω Τάνεως, εκλείσθη από λόγου της η πόρτα ενός μεγάλου ειδωλικού ναού. Η οποία ύστερον με δύναμιν ανθρώπων, δεν εδύνετο να ανοιχθή..... Παρώκησαν δε εν Αιγύπτω, εν Ηλιουπόλει τη κατά Μέμφιν, ό,τε Ιωσήφ και η Μαρία συν τω Ιησού, έτη τρία, και ημέρας είκοσιν». (Όρα σελ. 28 της νεοτυπώτου Εκατονταετηρίδος.)

Κάθισμα Ήχος δ’ Κατεπλάγη Ιωσήφ

Δεύτε ίδωμεν πιστοί, πού εγεννήθη ο Χριστός, ακολουθήσωμεν λοιπόν ένθα οδεύει ο αστήρ, μετά τών Μάγων Ανατολής τών Βασιλέων. Άγγελοι υμνούσιν, ακαταπαύστως εκεί. Ποιμένες αγραυλούσιν, ωδήν επάξιον, Δόξα εν υψίστοις λέγοντες, τώ σήμερον εν Σπηλαίω τεχθέντι, εκ τής Παρθένου, καί Θεοτόκου, εν Βηθλεέμ τής Ιουδαίας.

Ωδή ε’ Ο Ειρμός

«Θεός ών ειρήνης, Πατήρ οικτιρμών, τής μεγάλης Βουλής σου τόν Άγγελον, ειρήνην παρεχόμενον απέστειλας ημίν, όθεν θεογνωσίας, πρός φώς οδηγηθέντες, εκ νυκτός ορθρίζοντες, δοξολογούμέν σε Φιλάνθρωπε».

(Πηγή ηλ. κειμένου: hristospanagia3.blogspot.gr)